

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vez. ról

A filloxera törvény.

Pécs, 1896. január 10.

Az országgyűlés tegnap újra megkezdte tanácskozásait s e tanácskozások, az előzmények után ítélve, nagy befolyást fognak úgy politikai, mint nemzetgazdasági életünkre gyakorolni.

Politikai tekintetben a kedélyek ma gróf Apponyi Albert karácsonyi cikkének a hatása alatt állanak, s rendkívüli érdeklődéssel lesi mindenki: megelégszik-e Apponyi a millenáris béke kedvéért azzal, amit a választások tisztaságának megóvása céljából Bánffy miniszterelnök újvi beszédeben helyezett kilátásba, avagy kívánni fogja az alkotmányosságnak teljes visszaállítását, kívánni fogja nemcsak a kuriai biráskodást, hanem a cenzus leszállítását, a választási lajstromok összeállítására körül tapasztalt visszaélések megszüntetését, a tisztviselők korteskedésének s a szavazat vásárlásnak betiltását s végre a titkos szavazást, más szóval, csak ideiglenes békeszövetségre lép-e a nemzeti párt a kormánypárttal, avagy fuziónál vele, amely utóbbi esetben nagyon természetes az Ausztriával való kiegyezést a nemzeti párt is meg fogná szavazni úgy, a mint azt Bánffyék és Bardeniek megállapítják.

A képviselőház ülésai rövid idő múlva tisztázni fogják a helyzetet, a mely azonban, létesüljön fegyverszünet avagy fuzió

a 67-es alapon álló pártok között, a függetlenségi és 48-as párt álláspontját legfeljebb csak annyiban fogja érinteni, hogy a közös-ügyes alkotmány fentartása érdekében egyesült ellenséget még erősebben fogja megostromolni s Magyarország függetlensége s önállóságaért még erőteljesebb akciót fog kifejteni, mint eddig!

Éppen azért a magunk részéről nem is akarunk ma ezekkel a kérdésekkel tüzetesen foglalkozni, sokkal inkább érdekel minket e pillanatban az a gyógyszer, amelyet Darányi földmiveltésügyi miniszter egy törvényjavaslat alakjában mutatott be tegnap a képviselőháznak s amely törvényjavaslattal segíteni akar azon szőlőbirtokosainkon, akiknek a szőlőt tönkre tette a filloxera.

Hát mi tagadás benne, közgazdasági helyzetünk nyomorúságát nagy mértékben fokozta szőlőink elpusztulása s éppen ezért ujjongva üdvözlünk azt a gyógyszert, azt a törvényjavaslatot, amely végre valahára kiragadná bortermele vidékeinket az elszegényesedés karjai közül.

Sajnos, Darányi törvényjavaslata a filloxera pusztította szőlők újra betelepítéséről, nemcsak, hogy ujjongásra nem szolgáltat okot, sőt ellenkezőleg, rosszabb annál a tétlenségnél, amelyet a kormány a szőlőgazdák sürgetéseivel szemben évtizedeken át tanusított.

Ez a Darányi-féle filloxera törvényjavaslat olyan gyógyszer, amely a filloxeránál is veszedelmesebb, mert ott, ahol a filloxera elpusztította a szőlőket, igaz, hogy nem szüretelt a gazda, de nem is dolgozott s nem is költekezett másnak a javára, míg ellenben az, a ki a Darányi-féle gyógyszerrel beveszi, szüretelni fog ugyan, de fáradságának, költekezésének a gyümölcsöt más fogja élvezni, amennyiben nem magának, hanem az agrár-banknak fog szüretelni.

A Darányi-féle filloxera törvényjavaslat ugyanis, azt a szerződést akarja a képviselőház által elfogadtatni s a korona által szentesíttetni, amelyet a kormány a szőlőtelepítés céljából az agrár-bankkal kötött, s amelynek értelmében az agrár-bank 25 millió frt erejéig ad mindazoknak kölcsönöket, kik kopár szőlőket rekonstruálni akarják. még pedig olyan feltételek mellett, hogy az adósnak az első öt év alatt se kamotot, se törlesztést nem kell fizetni!

Huszonöt millió kölcsön! Azoknak a tönkrement szőlőtulajdonosoknak, akik eddig senkitől se kaptak hitelt! Valóban nagyszerű!

Öt évi mentesség a kamat fizetés és törlesztése alól! Valóban megható!

No no, csak szállta után dicsérd a napot! A hatodik évben jön a fekete leves.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A harpia.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

(Orion.)

(Vége.)

Mindjárt az első ebédnél, mikor a sültre került a sor, azt mondá mellette ülő leányának azzal az ismert hangjejtéssel, hogy menyemnek szólok, lányom értsen róla: „Halod-e Minka, bele ne barazdolj a sültbe, de úgy vegyél, hogy még másnak is jusson!”

Ettől a figyelmeztetéstől kezdve azután tudtam, hogy csak a legvékonyabb szelet után kell nyulnom, nehogy éles tekintetű házi asszonyom mértéktelennek tartson. Az igen rövid ebéd után sohse adott oszonnát, a mit rendszeren azzal indokolt, hogy mivel az ő lányai házon kívül foglalkoznak és e miatt nem ehetnek, én se szoktassam magam az amugy is csak öreg kevés nénikéknek való oszonnához. A vacsora pedig hetenként kétszer-háromszor szintén elmaradt, a mit rendszeren vagy azzal mentett, hogy nem kapott olyan húst, a melyet akart volna, vagy pedig, hogy mivel a sütés főzéshez már amugy is egy kissé késő az idő, nem is érdemes belekapni, lefekhetünk vacsora nélkül is; ennek

legalább az az előnye var, hogy az ember nem terheli meg a gyomrát és jobban alszik.

És mindezeket a dolgokat, az elémbe tűzött elvet tartva szem előtt, csendes megadással türtem. Vacsora helyett elővettem könyvemet és a lámpa mellé ülve tanulgattam. Házi asszonyom egy ily alkalommal benyitott szobámba és dacára annak, hogy a kályhában csupán néhány parázska csillegott még, vad haragra lobbant a rémitő fapazarlás miatt, a melyet a kosztosleány szobájában a gondatlan cseléd elkövet. Ekkor asz után egyszersmindenkorra betiltotta az esteli fűtést!

Ezentúl tehát futólagos ebéd, oszonna és többnyire vacsora nélkül, fűtetlen szobában ültem végig könyvem felett a hosszú téli estét — és elgondoltam, hogy milyen könnyen elbánik az ilyen szerénységre tanított, kevés havi bért fizető kosztosleánnyal az ilyen Posztosiné szellemű asszony!

De ebből a csendes ábrándozásomból is csakhamar felzavart kedves házi asszonyom. Egy este ugyanis ismét rám nyitotta az ajtót. Egy tekintet a hideg kályhára és az én nagykendőbe burkolt didergő akomra csakhamar meggyőzte, hogy a sokszor összeszidott cseléd a kosztosleány szobájában többé nem követ el fapazarlást. Már azt hittem, hogy szó nélkül teszi be az ajtót, midőn egyszerre észreveszem, hogy szigorúan összeráncolja homlokát és kemény léptekkel tart asztalomhoz.

— Amint látom, a kisasszony már majdnem fenéki égette a lámpában az olajat! De már azt meg nem engedem, hogy most, mikor a petroleum olyan drága és az esték olyan rémisztően hosszúak, azért a csekély havi fizetésért ilyen pazarlást vigyen véghez. Tessék azonnal lefeküdni! Holnapról fogva pedig magam mérem ki számára az esti olajat!

Igy voltam én azután nemsokára a Posztosiné gondozása alatt étel, ital, fűtés és lámpaolaj nélkül!

Egy darabig csak panasztalanul türtem ezt a nem épeu kedves állapotot. Édes anyámnak nem akartam róla írni semmit, mert tudtam, hogy ijedtében a nagy hideg dacára mindjárt utnak indult volna.

Elhatároztam tehát, hogy csak türni fogok szerényen tovább is — a mikor asz után egy közbejött esemény mégis más határozatra birt.

Egy darab idő óta ugyanis azt vettem észre, hogy a háziur étkezés közben a szokottnál még alattomosabb és fürkésőbb tekinteteket vet gondosan felcicomáspott feleségére, lefekvés előtt pedig egyre sürűbb lett köztük a hangos szóváltás, a melyből kivettem, hogy Posztosiné azt vetette felesége szemére, miért erőlteti meg gyenge meljú beteges leányát a folytonos bolti munka által és miért nem váltja fel azt a korábbi délutáni

A törvényjavaslat szerint a hatodik évben ugyanis harminc százalékkal emelkedik a tőke tartozás, s ekkor kezdődik a kamatfizetés és a tőketörlesztés és tart tizenöt éven át. Ami más szóval annyit jelent, hogy ha 1000 frt kölcsönt vettem, a hatodik évben 1300 frttal tartozom s kamatot nem ezért, hanem ezerháromszáztól fizetek s a tőke törlesztés nem az 1000 forintnak, hanem az 1300 frtnak a 15 éves százaléka!

Hiába, nagy róka a sógor, még akkor is, ha Agrár-banknak s Darányinak hívják!

Olyan segítség ez, mint mikor az embernek a kezeit meg a lábait amputálják, hogy a fejet megmentés, csak azért, hadd lássa, miként eszi el előle a falatokat más, akiknek keze van, s miként viszi el feje alól a párnát az amputáló hitelező az esetben, ha szőlőjét elverte a jég, tönkretette a fagy, vagy más nyavalya a hatodik évben!

Ilyen kölcsönökkel nem segítenek a magyar borvidékek nyomorúságán, ez a gyógyszer nem gyógyszer, hanem halálos mérég!

Csak tartsa meg magának Darányi ezt a gyógyszert, illetőleg törvényjavaslatot s csak tartsa meg magának az Agrár-bank a 4 százalékos járadék kétvényeit, amelyeket a tőzsdén névértéken alól lehet értékesíteni: a magyar ember eleget vesztett már az ilyen papirokon, a szegény szőlőtulajdonos meg éppen nem kér belőle!

A magyar borvidékeken s tönkrement szőlőtulajdonosokon úgy segíthetne a kormány, ha az ország minden részében államköltségen állítana fel szőlőiskolákat, szőlőtelepeket, azután ingyért adna mindenkinék szőlővesszőt, s kötelezne mindenkit, birság terhe mellett szőlőföldjének a kiültetésére.

órákban. Miért jön a boltba csak esti hat órákor? . . .

Ezen az utóbbi szemrehányáson kissé elcsodálkoztam magamban, mert házi asszonyom nap-nap után kacér gonddal kiöltözve már délután négy órákor indul ki a házból állítólag a kalapos boltba.

Ez összeszólalkozást követő napon a fűtés, vagy a hiányos étkezés, vagy tudja Isten mi miatt megbetegedtem és otthon kellett maradnom. Ekkor aztán egyszerre megfejtődött előttem gazdaasszonyomnak kissé rejtélyes lény — valamint az ok is, hogy mért részesül általa a munkát kerülő Pepi szobaleány olyan kivételes dédelgetésben.

Ebéd felett, a melynél ismét heves szóváltás fejlett ki, Posztósi különösen lelkére kötötte feleségének, hogy ma korán jöjjön a boltba, hadd használhassa fel szegény mellbeteg leánya a jó időt és hadd mehessen a délután folyamán a zöldbe sétálni. Posztósiné meg is ígérte, hogy a beest arcu szenvedő leányt idejében felváltja a munkasztalnál.

A négy óra elköszelgésénél kezdett is az én gazdaasszonyom szobájában sürgőldölni; nyilott a szekrényajtó, kalapdoboz és suhogott a sok fodros szoknya.

— Végre, végre — mondám szobám csöndjében — a gyöngéd anya megy, hogy beteg leányát üdültni küldje, ő pedig leüljön helyette a munkasztalhoz!

Alig mondám ki azonban e szavakat, midőn megnyilt a szomszéd szoba ajtaja és a becézgetett szobalány belépve rajta, olyan

Ezt csinálja meg Darányi s akkor elhiszszük neki, hogy minket s nem az agrár-bankot akarja szürethez juttatni.

* **A kvóta fölemelése.** A leghatározottabb alakban tartja magát az a hír, hogy Bánffy, most Bécsben járván, megegyezett az osztrák kormányval arra nézve, hogy Magyarország kvótája, a melylyel a közözügyi költségekhez hozzájárul, 31.4 százalékról 35 százalékra felemeltessék. Tekintve, hogy a közözügyi költségek ez idő szerint kerekén 160 millió forintot tesznek ki, a hozzájárulási arány ilyen megállapítása Magyarország közözügyi terhére kerekén 6 millióval növelné. Ezzel szemben kompenzációul adatnék, hogy a fogyasztási adók a fogyasztó állam javára esnek. Csakhogy ez nem kompenzáció, még pedig nemcsak azért nem, mert finandialis eredménye a kvóta fölemelésével föl nem ér, hanem azért sem, mert a fogyasztási adók terén eddig egyszerűen be voltunk csapva. Mennyire elfogadhatatlan különben ez a megállapodás, legjobban bizonyítja az a forrongás, a melyet annak a híre még a szabadelvű párton is keltett. A legkormánypártiabb szabadelvűek is valósággal fel vannak lázadva. Nyiltan beszélnek, hogy a kvóta kérdés ilyenét megoldását se Tisza, se Wekerle nem hajlandók elfogadni s hogy egyáltalán ehhez a megoldáshoz Bánffy többséget nem kaphat. Ezzel kapcsolatban újra fölmerült az országgyűlés feloszlásának kérdése. Nevezetesen, mivel a kvóta-kérdésben szenvedett vereség után a kormány választási chanceai mindenestre rosszabbodnának, Bánffy állítólag el van határozva, hogy a gazdasági kiegyezés tárgyalatása számára új választások útján szerezze magának biztos többséget. Ily körülmények közt mindenestre feltétlenül szükséges, hogy a kormány haladéktalanul és minden kétséget kizáró világossággal tájékoztassa az országot a maga szándékairól, ha ugyan vannak neki s a j á t szándékai! . . .

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

hangosan szolt urnójéhez, hogy a vékony falon át meghallottam minden szavát.

— A kapitány ur azt üzente, hogy csak menjen a nagysága ma is ép úgy, mint máskor. a cukrászda felé, ő már várni fogja a sarkon. A kisasszonyon úgy se segít az sokat, ha félórával későbbben vagy korábban megy sétálni!

— Igaza van a kapitány urnak! Miért ne találkozhatnánk egy kis uzsonácska alatt ma ép úgy, mint máskor? . . . — feleli Posztósiné betolva szekrénye fiókjait és befejezve öltözését.

Mig a mellék szobából e szavak ütök meg fülemet, az alatt véletlenül az utcára pillantva a szemközti kapun egy kardját csörgető huszárkapitányt láttam kilépni. . . . A kapitány egy pillanatig megállt és házunkra nézett. E percben Posztósiné ablaka gyorsan felnyilt — majd pillant mulva valószínűleg egy titkos jeladás után csendesen bezárult ismét . . .

A szép Posztósiné csakugyan elment otthonról pont négy órákor, az elégedetlen Posztósi pedig veszekedett vele este, hogy megint csak hat órákor jött a boltba és a mellbeteg, kalapot szegő leány e napon is ép úgy, mint minden más napon, nem juthatott az üdítő szabad levegőre!

. . . Én csendesen hallgattam az asztal sarkán és szánalommal néztem a szegény hervadó leányra; másnap azonban egy új kosztos hely után néztem, mert a harpia kenyérét nem akartam tovább enni!

Tisztujítás Mohácson.

(Saját tudósítónktól.)

Mohács, 1896 jan. 10.

Nagy sor várt e héten megyénk legnagyobb községére, Mohácsra. E héten kellett az elüljáróság megválasztatásának történnie. Már a három év előtti tisztujítás alkalmával a gyengébb hitűek szentül abban a meggyőződésben hagyták oda a városházát, hogy az volt Mohács nagyközségnek, mint nagyközségnek utolsó restaurációja. Trixler Károly járási főbíró az akkor megválasztott új bírónak, Csöngő Mihálynak, lelkére kötötte, hasson oda minden erejével, minden működésével, hogy már mint az idén, 1896 ban Mohács rendezett tanácsu várossá emelkedjék és ugy ejtse meg tisztujítását.

És amint tudjuk, a szavak elhangzottak a pusztában. Mohács megmaradt nagy falunak és mint ilyen ejtette meg az elüljáróság választását.

A csütörtöki választást megelőző nap délutánjára hivta egybe Trixler Károly járási főszolgabíró a képviselőtestületet, hogy az albirói, kerületi esküdti, pénztárnoki és ellenőri állásokra a főszolgabíró elnökelete alatt tartandó közgyűlésen a kijelöléseket megtegyék.

Minden három évben egyszer történik a kijelölés, minden három évben egyszer látunk annyi községi képviselőt együtt a gyűlésteremben Mohácson.

Ugy a virilisták, mint a megválasztottak között nem egy új arc volt látható, akiket sorsuk oly fontos teendővel ruházott fel, hogy egy ilyen nagy község anyagi és kulturális érdekeit képviselő és első sorban vezetni hivatott férfiakat megkeressék és jelöljék. Nem nagy gondot adott a többségnek, hogy ezen rendkívüli fontos ügyet a város előnyére elintézzék. Az előleges értekezleteken már megállapodván a jelölendő személyekben, készen, nyomtatott ivekkel szavaztak le.

Miután a szavazatok összeszámlálva lettek, elnöklő főbíró az ülést már feloszlattani akarván, Jágits József városi képviselő kért szót és a következő beszéddel bucsuzott el Csöngő Mihály városbírótól:

„A midőn a város bírása eddig viselt állásáról lemondott, alkalmoszerűnek tartom, hogy fellebbentve a fátyolt a mult eseményeiről és figyelemmel Mohács jövőjére, egy kis megállapodást tartsunk.

Alkalmoszerűnek tartom ezt, mert házánk ezredéves megalapítása után a második évezredben ez az első gyűlés.

Mert a községi képviselet megifjodva áll a jövő feladatának küszöbén.

Mert holnap van a városi tisztujítás és mert végül ünnepi szint kölcsönöz e gyűlékezetenek az, hogy az elnöki széket köztisztületben álló főbíránk töltötte be.

A multba büszkén tekinthet a képviselőtestület és a város lelépő bírása azokra az alkotásokra és azon ügybuzgóságra, a melyeket a város érdekében teljesített. Hogy ha tekintjük amaz alkotásokat, melyekkel városunkat kelet felől teljes biztonságba helyezte az árvízveszedelem ellen; ha látjuk a sziget felé való élénk hajóforgalmat a Dunán és az akadálytalan közlekedést, a mely városunkban manapság megtörténhet és hogyha reá tekintünk városunk főterére, a melyen nem sokára a kultura sugarai fognak ifjunemzedékünk elméjében szellemi világot terjeszteni, önkénytelenül is azt kérdjük, kinek köszönhető mindez?!

Köszönhetjük első sorban városunk nagy közönségének, amely mindezen nagy alkotásokhoz az áldozatot meghozta, köszönhetjük a község képviselőtestületének, amely páratlan szorgalmat teljesített mindezen ügyekben, köszönhetjük az elüljáróságnak és a jegyző kárnak, amely buzgó és önzetlen tevő-

kenységet fejtett ki. De mindenek felett óriási rész illeti meg a község fejét, a város biráját, a kiben a község akarata központosult. Hogy kit értek, kinek folytonos és önzetlen tevékenységben nyilvánuló érdemeit itt méltatni akarom, az Csöngő Mihály városunk eddigi birája. (Élénk éljenzés)

Én akarom és indítványozom a város képviselőtestületének, hogy rövid vonásokban foglalja össze Csöngő Mihály érdemeit jegyzőkönyvbe, és adja neki ezen jegyzőkönyv kivonatát örök emlékül és bizonyosságául annak, hogy a város képviselőtestületének és a községnek méltó halála kíséri őt a nyugalomba, hogy ha csakugyan visszavonulni készül. (Éljenzés.)

Én jogosultan tartozom ezen érdemeket méltatni, mert az elmúlt három évben én és Viasz képviselőtársam voltunk talán egyedül azok, akik kérlelhetetlen kritikát gyakoroltunk az ő tevékenysége felett. Ne gondolja ő, hogy ezt cselekedtük személyi ellenszenvből, hanem cselekedtük ragaszkodásból és azon célból, hogy minden vállalata az őssz érdek és a város örömeire találjon életet. Kívánom, hogy az Isten őt sokáig éltesse. (Éljen, éljen!)

A harsogó, falrengető helyesléssel végződött szónoklat után Trixler Károly elnök vette át a szót és a pártatlan igazságszeretetről ismeretes, közszeretben álló főbiró a következő beszédben mondta ki a képviselőtestület határozatát:

„Néhány szóval tartozom az igazságnak és azon kijelentésnek, amelyet az igen tisztelt képviselő ur tett. Örömmel érint, hogy a képv. testület részéről az oly tevékeny biró, mint Csöngő Mihály, elismerésben részesül. Az igazságnak megfelel ez, mert elvitázhatatlan tény, hogy néhány éve Mohács nagy község kulturális és anyagi fejlődése körül oly alkotások történtek, a melyek ezen város történetében korszakot alkotnak. Ezen alkotásoknak jótékony hatását, anyagi sikerét ugyan rögtön nem láthatjuk, hanem látni fogja a jövő nemzedék és elismeréssel foglenni azok iránt, akik ezen alkotásokat végre hajtották. Tagadhatatlan, hogy mindezen alkotásokban nagy része van a város közönségének, de osztatlan része van a képv. testületnek, a jegyzői karnak és a nagyközség elöljáróságának, de különös érdem illeti meg az elöljáróság fejét, Csöngő Mihályt. (Éljenzés.) Örömmel konstatoálom ezt és kérem jegyzőkönyvbe felvenni, hogy Csöngő Mihály lelépő városbirájának érdemes, becsületes, jellemes és fáradhatatlan, minden párt nélküli és részrehajlás nélküli működését a nagyközség elismeréssel fogadja és ennek jegyzőkönyvileg óhajt kifejezést adni.“ (Helyeslés.)

Hogy a lelépő biró Csöngő Mihálynak e minőségben szerzett érdemei teljesen méltányolva legyenek, még Stajevits János orsz. képviselő körülbelül a következő szavakkal jelentette ki Jagits indítványához való csatlakozását: „Csatlakozom Jagits képviselő ur indítványához, nehogy az elismerés, melyet ő és több barátja követelnek, olyanok látszassék, mintha csak egy részről történnék, — meggyőződése az, hogy az egész képviselőtestület tagjai között talán egy sincs, ki Jagits indítványát magáévá ne tenné.“

Most még Csöngő Mihály lelépő város biró — a könnyekig meghatottan — mondott köszönetet a képviselőtestületnek a birói működésében nyert hathatós támogatásért. Amit tett — ugymond — azért tette, hogy kötelességét teljesítse.

A kölcsönös bucsuzások befejeződése után az ülés feloszlott, hogy másnap — csütörtökön — a választó közönség, élve jogával, a jelöltek közül válasszon.

Csütörtökön délelőtt 9 órakor pontban megjelent Trixler Károly főszolgabíró Molnár Kázmér és Buzás szolgabírók

kisérétében, kiket a jelen volt választó közönség éljenzéssel fogadott.

A főbiró kijelölési jogánál fogva biró jelöltekül Simonkovits Mátyást, Sepác Józsefet és Toldy Józsefet nevezte meg. Csak pillanatrai idő kellett hozzá és biztosan ki volt vehető, hogy kit fog a nép kegye a birói székbe ültetni. Már tudható volt, hogy Sepác József lesz biró, még pedig közfelkiáltás utján.

Amint Trixler Károly főbiró kilépett a folyosóra, hogy a választást megkezdje, a már akkorra több százakra menő választó, lelkes éljenzéssel adott kifejezést, pártatlan igazságszeretete miatt a közszeretben álló főbiró iránt. A főbiró alig jutott szóhoz.

Vége hivatkozván a törvény által neki adott jogára, jelezi, hogy valamint tegnap a képviselő testületben teljes elismerést kapott Csöngő Mihály birói működéséért, úgy itt is az egész választó közönség előtt közönségesen szavaztak neki, és miután a lelépő biró határozottan és visszavonhatatlanul megmarad azon szándéka mellett, hogy nem engedi magát jelöltetni a birói állásra, a fő biró is méltányolva ebbeli kívánatát, nem jelöli a birói állásra, hanem jelöli Simonkovits Mátyást, Sepác Józsefet és Toldy Józsefet mohácsi polgárokat. Más név hallható nem volt, csak Sepác, Sepác és Sepác.

Mire a választást vezető főbiró Sepác Józsefet Mohács nagyközség birójává megválasztottnak jelenti ki.

Az albirói állásra jelöltettek: Jáksits József, Bencsik József, Schneeweisz Henrik. Itt már mutatkozott véleménykülönbség. És a Jáksits-pártiak annak biztos tudatában, hogy győzni fognak, szavazást kértek, amit elnöklő főbiró el is rendelt.

A szavazás alig tartott mintegy fél-órát, midőn Schneeweisz Henrik és Bencsik József belátván, hogy kisebbségben vannak, a jelöltségtől viszaléptek, és így Jáksits József volt albiró, ismét megválasztott albiróvá lett.

A kerületi esküdtek valamennyien közfelkiáltással lettek megválasztva és pedig: II. kerületben: Tubits Antal, III. ker. Males János; IV. ker. Dojkits András; V. ker. Karapáncsi János; VI. ker. Dózsa Sándor; VII. ker. Sebők Mihály. Pénztárnok, mint egyedüli jelölt, Főker József, pénztári ellenőr szintén mint egyedüli jelölt: Mundy Gyula, mindketten a régiék.

A jelen volt megválasztott elöljárósági tagok nyomban letették a főbiró kezeibe az esküt, mire a választó közönség Trixler Károly éltetése közt szétoszlott.

Hirek.

Pécs, 1896. január hó 10.

Interview.

Petői „birós város“-ából, a Tisza Duna közti mertopoliszból, Kecskemétről a pécsi nemzeti színház megtekintésére kiküldött bizottság tagjainak meginterviewolása céljából megfigyelő állást foglaltam a „Vad ember“ előtt, hol a bizottsági tagok szállva voltak. (Legalább elmondhatják Kecskeméten, hogy ha nekik van Beretvás Palijuk, hát itt nálunk meg vad ember látja szives vendégszeretettel az idegeneket.)

Est a megfigyelő állást pedig azért foglaltam el, mert már rövid háromfertály órányi idő volt csak hátra a Budapestre vivő vonat indulásáig s féltem, hogy elszalasztom a bizottságot, a nélkül, hogy meginterviewolhatnám őket.

Hát a mint ott állok a sarkon, jönnek ám a kecskemétiék és Jézus Márja! . . . majd elkiáltom magamat nagy rémülettel. A sikos és lejtősen szaladó járdán majd hanyatt

vágódik az egyik, egy kedves, jovialis kinézésű, feketezakállas, kövér ember, a Kecskeméti városi főnótáriusi penna birtokosa; a másik meg a következő pillanatban a Bedőkavéház vasrácaiba kapaszkodik s úgy biztosítja magát a jeges aszfalton; a harmadik meg végre aranykeretű csiptetőjén keresztül keres egy kis homokos részt, a hová lépjen. Mikor hossám érnek, kórusban tör ki ajkukról a dicsőret:

— Hejh, de szép város ez az önök városa. De ugy-e itt minden ember a bal eseten ellen biztosító társulatok tagja; mert különben hogy mernének járni ilyen nyaktörő utakon?!

Perese, hogy rájuk hagytam, hogy igen.

Mikor aztán bent voltunk a „Vad ember“ ben, hamarosan alkalmam lett, hogy a következő társalgás folyjék le közöttünk.

— Hogy tetszik a színház önöknek. tisztelt uraim?

— Szép, nagyszerű, fenséges! Kittűnő az az eszme, hogy úgy csinálták a nézőteret, hogy a sarokpályókból mindent lehet látni, csak a — színpadot nem! . . . Aztán meg a zenekari súlyosztvány elhelyezése mikép emeli az illúziót! Hall az ember muzsikálni, de zenészt nem lát sehol s úgy gondolja, hogy egy mennyországba jutott katonabanda szolgáltatja az előadásos a muzsikát. De nem sztrájkol az a banda, ha például „Orpheusz a pokolban“ van a műsorban?

Megnyugtattván az urakat, hogy ha a „Klári“ meg a „Toto herceg“ előadásakor nem sztrájkolt, bizonyára most sem fog sztrájkolni, ha ugyan Somogyi direktor előadatja az Orpheuszt, tovább folyt a társalgás.

— A berendezés hát megnyerte az urak tetszését?!

— Meg, egészen meg.

Sőt egészségügyi szempontból is helyeselhetjük, hogy a ventilátorok gyakran a légvonatot juttatják az ember eszébe; mert fel-frissül így teste-lelke a színházi előadások közben.

— Hát a villanyvilágítás?

— Sikerült egészen sikerült. A mint az alföldi ember szokta mondani: jól sziperál. De csak nem minden estén gyújtják fel mind az összes lángokat?

— Nem bizony, mondám én, udvariasan meghajolva; ez csak most: az urak tiszteletére, történt úgy.

Halló, csengetnek; be kell szállni a vasúthoz vivő fiakkerba.

— Még csak egy kérdést, uraim. Egészen a mi színházunk mintájára rendezik be a kecskeméti színházat?

— Teljesen úgy. Csak azt hagyjuk el belőle, amit most önnek megdicsértünk . . .

Bihari.

Napirend 1896. január 11-én.

Naptár: szombat jan. 11. — Róm. kath.: Hygin. — Prot.: Matild — Görög-kel.: (1895. dec. 30.) Anyisa. — Zsidó: 25: 8 Vajera. — Nap kél 7 óra 48 perckor. — Nyugszik 4 óra 29 perckor. — Hold kél 4 óra 41 perckor. — Nyugszik 8 óra 22 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 6 $\frac{1}{2}$ Celsius fok hideg; légnyomás 759. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint kemény fagy és hó, széllel.

Színház: „Pillangó csata“, Sudermann új színműve.

Önkéntes tűzoltó-egyesület táncmulatója a Vigadóban.

Kerékpár-egyesület tisztújító közgyűlése a „Vadember“-ben este egy negyed 8 órakor.

Alakuló ünnepélye a cipész, timár és bőrkészítő segédok szakszerveletének, táncmulatóval egybekötve, a Hattyuban.

Tornaegylet táncestélye Mohácsosn.

— **(Állandó választmányi ülés)** volt ma délelőtt a vármegyeházán, mely a f. hó 13-án tartandó közgyűlés tárgyainak előkészítésével foglalkozott. A bizottsági tagok szép számmal jelentek meg és minden sugát megtöltötték az alispáni szobának, ahol az ülés lefolyt. A szakosztályi előadókat, kik mindenben a régiak maradtak, választották meg legelőször, majd az egyes jegyzők vették föl a referálás fonalát és a tárgyakat, melyeknek nagyobb részét számadási ügyek képezték, egy óra lefolyása alatt egymásutánban lepörgették. Az érdekesebb dolgokról külön címek alatt számolunk be hír-rovatunkban.

— **(A második ezredév kezdete.)** Frigyes cs. és kir. főherceg határozott óhájára a bellyei uradalomhoz tartozó „Tapolca” nevű pusztát ezután a jószágkormányzó nevére „Rampelt-föld”-nek fog elneveztetni. Miután az illetékes Hercegszöllős község készelegesen teljesíteni hajlandó a főherceg akaratát, az állandó választmány is pártolólaj ajánlja a közgyűlésnek e magas kívánalom teljesítését, a melyhez igen természetesen még a kormány jóváhagyása is szükséges, ebben azonban kételkedni nem fog siki. A térképekre aztán majd szépen bepíngálhatják a Rampeltfeld elnevezését, Baranyát pedig majd el lehet nevezni Kartoffellandnak.

— **(Nyugdíjazott megyei tisztviselők.)** A tisztújítás végbemenvén, az önként visszalépett tisztviselőknek e szerint a szabályzat értelmében a nyugdíjak a következőleg javasoltatnak megszabandóknak az állandó választmány által: Sey László, volt árvaszéki elnök kapna évi 1224 frtot, Forray Iván volt pécsi főszolgabíró 1092 frtot, Antal Pál volt dárdai főszolgabíró 1092 frtot, Gerdenich József, volt árvaszéki elnök 936 frtot, Rapun Aladár volt szolgabíró 460 frtot, dr. Troll Károly volt járásorvos 382 frtot, Vastag Márton volt megyei írnok 380 frt. Egyben az eltávozott Reich Oszkár, Grész Béla és Kissfaludy Vidor, volt vármegyei nyugdíjogosultaknak befizetett járulékaik — tekintettel azok csekély voltára — visszafizetendők lennének. Minthogy a nyugdíj összegek jóváhagyott szabályokon alapulnak, kétségkívül a közgyűlés azokat el fogja fogadni.

— **(Vármegyék a király előtt.)** Baranya vármegye állandó választmányának ma délelőtt tartott ülésén olvastatott a belügyminiszter leirata az ezredéves ünnepségek alkalmából június hó 8-án ő felsége a király előtt tartandó ünnepélyes hódoló felvonulásban a vármegyék résztvevését illetőleg. A leirat a következő: „A magyar állam ezredéves fennállásának emlékére a jövő év folyamán tartandó ünnepélyek ő császári és királyi felsége legmagasabb szentesítésével ellátott tervezetének legjelentősebb részét és a rendezendő ünnepélyek tulajdonképpeni központját a koronázás évfordulóján, június 8-án végbemenő ünnepélyes hódoló felvonulási képezi. Az ő felsége előtt a budai királyi várakban a legmagasabb uralkodóház fenséges férfi- és nőtagjai jelenlétében eivonuló hódoló menetet megnyitni a magyar törvényhatóságok és Horvát Szlavonországok bandériumának van fenntartva; ezeket követik a törvényhozótestület mindkét Házának tagjai díszfogatokon, a koronázás alkalmával szokásos zászlóvivő előllyogglása mellett. Az egész nemzet hódolatának bemutatása után a díszmenet a Nagyboldogasszonyról nevezett budavári főplébánia-templom elé vonul, ahol hozzá a három nappal előzőleg közzsemlére kitett szent korona és a koronázási jelvények hatlovas díszhintón a koronaörök és a koronaórség kíséretében csatlakoznak. Ezután az egész menet díszkeretét képezi a szent koronának a törvényhozó testület mindkét háza

által az országház kupolatermében tartandó együttes ünnepies ülésre vezető útjában. Az ország törvényhatóságai ősidőktől fogva mindenkor oly kiváló szerepet vittek hazánk történetében, azzal annyira össze vannak forrva, hogy az ezredéves multnak a király és nemzet együttes közreműködésével tervezett megünnepelésénél, s különösen az ünnep legjelentősebb részénél nem hiányozhatnak. Megvagyok győződve, hogy a vármegye (város) közönsége hazafias örömmel felkarolandja az alkalmat, hogy törvényhatóságát a jövő év június hó 8-iki ünnepén szereplő bandériumokban régi hírnevéhez méltón képviseltesse. Minden hazafiai szív átérzi a közelgő örömmünnepek messze kiható fontosságát s azok sikerét és fényét mindenki legjobb tehetsége szerint iparkodik emelni, nem kérdéses tehát, hogy midőn az egész magyar nemzet mutatja be ünnepies felvonulásban alattvalói hódolatát, a vármegye (város) lobogója is jelen lesz és hódolatteljesen fog meghajolni a társtörvényhatóságok lobogóival együtt szeretett koronás királyunk előtt, a minthogy a vármegye (város) címere sem fog hiányozni a díszkíséretben, a mely a nemzet legdrágább palladiumát, Szent István koronáját környékezendő az országházba vezető emlékezetes útjában. A magyar törvényhatóságok bandériumai élére a belügyminiszter — a horvát szlavonországi bandériumok élére pedig a horvát szlavon dalmátországi bán fog állani. Minthogy pedig a bandériumok szervezése előreláthatólag hosszabb időt fog igényelni, felhívom a vármegye (város) közönségét, hogy a törvényhatósági szervezőbizottságot mielőbb alakítsa meg, s a kitűzött cél érdekében a szükséges lépéseket haladéktalanul tegye meg. Tájékoztatásul megjegyzem, hogy a milleniumi bandériumok központi egységes szervezésére és irányítására hivatott bizottság megalakítására báró Orczy Béla országbíró és gróf Andrássy Tivadar országgyűlési képviselő, valóságos belső titkos tanácsosok, valamint gróf Esterházy Mihály országos képviselő ur kérték föl, s hogy addig is, a míg az említett központi bizottság működését megkezdheti, gróf Andrássy Tivadar ur (Budapest II. kerület Fő ut 17.) készségesen lesz szives a közvetlenül hozza intézett kérdésekre bővebb felvilágosítást adni. Budapest, 1895. évi december hó 12. Percel, s. k.” A leiratra következő határozatot hoztak: mivel egyelőre a vármegye közönségének nincs pénze a bandérium szervezésére, tehát egy bizottságot küldenek ki, mely javaslatot fog beterjeszteni a legközelebbi állandó választmányi ülésen a bandérium szervezésének anyagi és erkölcsi módzatairól s megállapítja az abban résztvevő 5 ur és 10 népből való tag névsorát is. A bizottság tagjaival a főispán elnöklété alatt kiküldettek: Szily László alispán, Seifritz István kanonok, Német Lipót, Országh Lajos és id. Jeszenszky Ferenc orsz. képviselő.

— **(Csődök.)** Kardos A. és Weisz Adolf kereskedők ellen a kaposvári törvényesék csődöt nyitott.

— **(A vármegye bábái.)** Minthogy a vármegye legtöbb községe szűkölködik azokban a bizonyos okleveles asszonyságokban, a kik rendszeren a gólyákkal szoktak jó barátságban állani, minthogy továbbá a belügyminiszter kifogásolta, hogy ezek a hölgyek továbbra is a pécsi közkórházban nyerjenek kiképzést: az alispán tárgyalásokat indított meg Pécs sz. kir. város tanácsával, hogy közösen létesítsenek egy külön szülésznői tanfolyamot. Ennek költségéhez a vármegye évenként ezer forinttal fogna járulni, ugyanazonban, hogy szükség esetén 100 drb. hites

hölgy nyerhessen itt kiképzést. Ily értelemben tesznek előterjesztést a közgyűlésnek, oly formán, hogy a szerződés öt évre lenne megkötendő Pécs város tanácsával. Ha azonban időközben Pécssett állami szülésznői képezde állíthatnák föl, ez a szerződés magától megszűnik.

— **(Szegzárdi leányok a kiállításán.)** Az ezredéves kiállításán a selyemtenyésztési csarnok, melyben Bezerédy Pál a selyemtenyésztés összes részleteit be fogja mutatni a pillétől a selyemszövetig, már teljesen készen áll. A fonó, sodró és szövő gépeknél Szegzárdról nyolc szép leányt foglalkoztatnak az egész kiállítás tartama alatt. Bemutatják a selyembogár felnevelését is és a hazai selyemtenyésztés fejlődését vármegyénkint. És itt a selyemkiállítási csarnokban lesznek a szegzárdi szép leányok az egész kiállítás alatt foglalkoztatva a selyem szövés és sodrás körül.

— **(A vármegye pénze.)** A mai állandó választmány foglalkozott a megyei különféle alapoknak hol és miként leendő gyümölcsöző elhelyezésének kérdésével. Propónálni fogják a közgyűlésnek, hogy a foiyó 1896. évre is tartassék fenn a tavalyi gyakorlat, mely szerint a vármegye pénzeiből 50.000 frt a baranyamegyei hitelintézetnél, a többi pedig a pécsi takarékpénztárnál helyeztessék el. Így aztán a budapesti bank egyesületi részvénytársaságnak az az ajánlata, hogy a vármegyei pénzek a bank zálogleveleiben, melyek 4 $\frac{1}{2}$ %-kal kamatoznak, helyeztessék el, — magától elesik.

— **(Körözött cigányasszony.)** Kalányos Mária cigányasszonyt, ki legutóbbi tartózkodási helyéről, Magyar-Székről ismeretlen helyre távozott, köröztetni a baranyamegyei alispáni hivatal. Köröztetni pedig azért, hogy megtudja tőle, hol hozta e világra a leányát, Katalint, meg a fiát, Gézát, a kik nem tudják megmondani, hogy hol születtek. Pedig erre volna most szükség, mert Kalányos (Judás) Katalin és Kalányos Géza ápolás alatt állottak a kórházban, hová a leányt valami szerelmi históriából folyó sebesülése miatt betegen vitték be régebben, Kalányos Gézát pedig azért ápolták szinte jó pár hétig, mert egy verekedés közben jól összeszurkálták a cimborái. Most már az ápolási költségek kirovasára került a sor, de mivel nem állapítható meg, hogy Kurd községben, vagy Csurgó pusztán születtek-e Kalányos Katalin és a Géza gyerek, épen ezért van szükség az anyára, hogy erről felvilágosítást adjon. Ezért körözik most Kalányos Máriát, ha ugyan megtalálják egyhamar, hogy hol van most az „állandó” tartózkodási helye?!

— **(Betörésmentes szekrények a főszolgabíráknak.)** Mivel a szolgabírói hivatalokban igen sok pénz, kiváltképpen árvapénz kezeltek, az állandó választmány melegen ajánlja a közgyűlésnek, hogy az összes szolgabírói hivatalok tűzmentes vasszekrényekkel láttassanak el; és pedig, tekintve hogy tulnyomólag árvapénzek igénylik ez újabb költséget, az árvaszéki tartalék-alap terhére. Ez iránt már az alispán érintkezésbe is lépett a Hesky testvérek fővárosi pénzszekrény gyáros céggel, a mely beküldött mintái és olcsó árai után remélheti, hogy szállíthatni fogja a szükségelt 8 db. pénzszekrényt, melyeknek darabja a szállítási költséggel együtt átlag 250 frtba fog kerülni.

— **(Kéménytűz egy iskolában.)** Tegnap este hét óra tájban a szigeti külvárosi népiskolánál egy kéménytűz kigyuladt. A kéménytűz jelzésére a központi tűzoltóság rögtön kivonult és elnyomta azt, mielőtt valami nagyobb veszedelem keletkezhetett volna belőle. Mint a tűzrendőri vizsgálat kiderítette, a tűz oka a kémény tisztatlansága és az volt, hogy a kéményfalazat a felhalmozódott korom folytán már teljesen

észerongálódott, s csak egy szikra kellett, hogy a nagymennyiségű korom meggyuladjon és a kémény maga is tüzet fogjon. Mindenesetre kívánatos, hogy a kéményseprők különösen most, a folytonos téli fűtés ideje alatt, a legnagyobb lelkiismeretességgel járjanak el a kémények pontos tisztántartása körül, s viszont, hogy a legkisebb hanyagság is a legszigorúbban legyen megbüntetve ily esetekben. Rövid idő alatt a második kéménytűz ez s annál veszedelmesebb, mert mindkét esetben — nemrég a kórháznál — középületen támadt, miből ha tűzvész keletkezhetett volna, meglehetősen kár jött volna a nyomába. Ajánljuk tehát a kéményseprési szabályrendelet betartását a házigazdáknak és a kémények őröknek, az erre való szigorú ellenőrzést pedig az illető hatóságnak.

— **(Zálogház Siklóson.)** Ez a legújabb emberbaráti intézmény legközelebb Siklóson is meghonosítottatik; erre enged következtetni Reich Jenő siklósi lakosnak zálogháznyitási iránt való kérvénye. Mivel a helyi hatóság a kérelmet pártolólággal terjesztette föl a tekintetes vármegye elé: az állandó választmány javasolja a közgyűlésnek, hogy az új zálogháztulajdonos ezer forint óvadékot tartozzék letenni, továbbá engedély-okmányba vétessék bele az általa szedhető kamatlab is, mely arany, ezüst s más drágaságok után 18%-ban, egyéb ingóságok után 24%-ban szabatik meg, mint az megfelel a pécsi és mohácsi hasonló intézetek kamatlabainak.

— **(Meggzúnt nemesi pénztár.)** Eichner Soma, a Budapesten megjelenő „Latogatók lapja“ című három nyelvű illusztrált lap szerkesztő s kiadó tulajdonosa, azt az ajánlatot tette a vármegyének, hogy 600 frt ellenében hajlandó a vármegye nevezetesebb vidékeiről leírást és képet közzétenni,

használat után a kliséket a megye tulajdonába bocsátani és azonkívül a vonatkozó füzetekből 100 példányt. Mivel azonban alap rendelkezésre nem áll, alispán indítványára az állandó választmány ajánlja a közgyűlésnek, hogy az ez idő szerinti 201 frt 05 krt tevő nemesi pénztárt följánlja nevezett lapszerkesztőnek, úgy azonban, hogy megelégszik 10 füzettel és a klisékre nem tart számot. Eichner ur ha elfogadja ezt a nagylelkű ajánlatot, Baranyamegye nemesi pénztára meggzúnt létezni.

— **(Halálozás.)** Komáromi Antalné szül. Petruska Karolin f. hó 9 én 33 éves korában meghalt. Temetése holnap (szombaton) délután 4 órakor lesz a sziget-országot 19 szám alatti gyászházból a sziget-külvárosi temetőbe. Lelkiúdvéért az engesztelő szentmiseáldozat f. hó 14-én lesz a Ferencrendiek templomában.

— **(Szerencse a szerencsétlenségben.)** Szabó Józsefné, sz.-országot 89. szám alatti lakosnő sirva panaszkolta el ma reggel a rendőrségnél az őt ért szerencsétlenséget. Míg ugyanis a szegény asszony a piacon járt, hogy ebédrevalót vegyen, egy pár arany fülbevalóját elvesztette. A fülbevalók még anyjától rámaradt emlékét képezték s ma reggel egy aranyművestől hozta el azokat, aki javított rajtuk valamit. Szépen zsebébe csuszította a papirosba csavart apró jószágot, mikor kijött az aranyművestől és nem is gondolt rá, míg a piacon járt-kelt. Mikor hazaért, akkor elő akarta venni a zsebéből, de — nem találta. Valami utonmódon kiránthatta és így veszthette el. Hát most arra kérte a rendőr urakat, hogy ha megtalálják az elvesztett emléket, ő hálával gondol rájuk azért mindig. S miközben így sirva panaszkodott, jött ám be a hivatalba a piacra kirendelt rendőr s szalutálva jelenté,

hogy egy pár arany fülbevalót talált. A fülbevalók pedig éppen Szabó Józsefnéé voltak, a ki kézhez is kapta őket és boldogan szittent haza, örülve, hogy ilyen hamar jóra fordult az őt ért szerencsétlenség, ritka szerencséjével végsődvén, hogy az elvesztett fülbevalót hamarosan meg is találta.

— **(Magyar ipartermény Bécsben.)** Mint a „Pester Lloyd“ múlt évi december 22-iki 306. számában írja: A fiúei Pfau-féle Quarnero Brandy a bécsi cs. és kir. udvari gyógyszer-tárba, valamint az ugyanottani katonai kórház gyógyszer-tárba is bevezetettek, a mi kétségkívül a magyar cognac-ipar diadalaként konstatalható.

— **(Tolvajjává tette a szerelem.)** Horváth Teréz, ujnép-pusztai születésű, kacorlaci illetőségű fiatal cselédleány szerelmes volt Bente Bálint kocsislegénybe. Szerelmes volt az ő fiatal szive egész boldulásával s már teljesen megszokta, hogy Bálintlegény hozzáfolyamodott egy kis segítségért, ha pénzre volt szüksége. És adott neki mindig, ha tehetett, hol egy koronát, hol egy forintot s lassankint minden megtakarított pénzét elhordogatta így a szeretője. De Bente Bálintnak tovább is pénzre lett volna szüksége, s mikor a leány megmondta neki, hogy már minden pénzét odaadta, egyszerre csak fagyos hideggé változott a legény forró szerelme. Ez a változás megremítette a leányt és hogy ne hagyja el a szeretője, a máséhoz nyult s meglopta a gazaasszonyát. Mit ért azonban a rossz uton szerzett pénz? Most meg feltékenység mellé a büntetéstől való borzalma is járult és ettől üzetve, mielőtt a lopás gyanúja miatt elfoghatták volna, megszökött Horváth Teréz a szolgálatából. Most a rendőrség keresi a szökevény szolgálóleányt, kit tolvajjává tett a nagy szerelem.

— Ó, még nem. — mondá Cecilia kibontakozva az ölelő karok közül. — Még nagyon korán volna. De, ugy látom, nincs önnek több mondani valója.

— Még egy szót! — viszonzá Károly. — Nekem gyermekem is van, egy kis leányom . . .

— Ó! — kiáltott fel Cecilia.

Ez a vallomás nagyobb hatást gyakorolt Ceciliára, mint midőn két nőnek a meggyilkolása felől értesült.

— Én is feltékeny vagyok kissé, — susogta, mintegy önmagához beszélve.

Pár másodpercig Károly végtelen fölindulás uralma alatt állott. Mióta Ceciliát megismerte, mióta ez a leány, hogy úgy szóljunk, fényes, ragyogó fátyolt dobott az ő keserű multjára, melyet az évek sora sem tudott eltörölni, érezte, hogy mily kínos lenne reá nézve oly vigasz elvesztése, melyet nem keresett, de a mely oly csábító színben kínálkozott neki.

A gróf hallgatott. Mindamellet meg sem kísérté, hogy Ceciliát befolyásolja. A leányka pillanat mulva folytatá:

— Óhajtanám, hogy ön legkevésbé se osztaná meg szerelmét senkivel. Kissé én is önző vagyok, mint tapasztalhatja . . . De hát, az a kis leány . . . szép-e?

— Szép . . . Márthának hívják. Mártha! leányom.

— És ön távol él tőle!

— Távol Franciaországtól. Meghalni jöttem ide.

— Értem . . . És mégis . . . Szegény kis ártatlan! . . .

Ő nem hibás . . . Nem fogja ön őt örökké magára hagyni, nemde? A szegény kicsinek anyára van szüksége . . . Nos, én anyja leszek . . . ezzel tisztában vagyunk. És én megengedem, hogy őt épp úgy szeresse, mint engem.

alkatról tanuskodott. Apró, ingerlő fűrtökbe volt az göndörödve a nyakszirtén és homlokán, közel a halántékaihoz, a méltóság és erély jellege gyanánt. Arca egyenes volt, cimpája mozgékony, érzelmességre valló. Ajka könnyedén nyílt, mint a fölhasadt gránátalma rózsás húsa, piciny, fehér fogakat láttatva. Lába kicsiny, finom alaku s boltozatos volt. Nagy, fekete szeme bájolt; szüziesség, élvsovárság és nyíltság sugárzott ki azokból, mint a kényszer nélkül nevelt fiatal leányoknál.

Cecilia anyja egyébiránt perui nő volt, a ki még akkor halt meg, midőn ő világot látott és a ki annak idején a legszebb nő volt Limában; a hol pedig oly sok a bajos asszony. Cecilia tehát csakhamar mély benyomást gyakorolt a Károly lelkületére.

Azt is észrevette Károly, hogy a keret tökéletesen méltó ehhez a leánykához; hogy az az egyedül általa s számos cselédje által lakott ház, fivére távolléte alatt is azok közé a kényelmes, nemesen egyszerű hajlékok közé tartozott, melyek a legizlésebb angol házakat jellemik. A városban meg arról értesült, hogy a két testvér vagyona most egyesülvén, tekintélyes hozományyá vált. Ez ugyan csekély fontosságú előny volt, különösen a Károly szemébe, de még sem egészen jelentéktelen.

Azzal teljesen tisztába jött, hogy Warton Sámuel semmi egyéb nem vezérelte nővére férjének megválasztásában, mint a személyes érdem s korántsem az az óhajlás, hogy egy fiatal leánykát nehéz helyzetéből kiragadjon.

Másfelől miss Warton jó hire épp oly érintetlen maradt, mint a lepkének a himpora, melynek szárnyait csupán a tavasz lehe érinté meg. Csak a legnagyobb tisztelettel beszéltek felőle.

— (A posta- és távirda igazgatóság a múlt évben.) A pécsi m. kir. posta- és távirda igazgatóság ügyforgalma a múlt évben a következő volt: Iktatva lett: Az igazgatóságnál 31 959 drb. A számosztálynál 2.236 drb. Összesen: 34.195 drb. Elintéztetett 1896. január hó 5 ig 34.195 drb. E szerint hátralék 1896. évre nem maradt. Feladatott az igazgatóság részéről egyszerű levél 32.158 drb., ajánlott levél 3.420 drb., távirat 195 drb., kocsipostai csomag 1.138 drb. Összesen 37.911 drb. A számosztály részéről egyszerű levél 4.396 drb., ajánlott levél 2.042 drb., kocsipostai csomag 107 drb. Összesen: 44.456 drb. Összes forgalom tehát 78.651 drb. Az igazgatósági kerületnek 1895. évi összes pénzforgalma 140.215,711 frt 33 kr. volt.

Törvényszék.

§ Meg nem jelent vádlott. Lopás büntetvével vádolt György István ellen mára volt kitűzve a pécsi kir. törvényszék büntető osztályánál a végtárgyalás. György István ez év őszén Krundtner András pécsi lakos kárára betöréses lopást követett el, azonban a mai végtárgyalásra nem volt megidézhető, ma csak a káros és tanúk jelenvén meg a végtárgyalást vádlott hiányában nem lehetett megtartani. A törvényszék a kir. ügyész indítványára elhatározta, hogy vádlott György István országos köröztetését elrendeli a kézrekerítése és előállíthatása idejéig büntügyében a végtárgyalást elnapolta.

§ Brutális paraszt. Annak idején nagy port vert fel és bőven meg volt írva lapunkban is Zsikó János magyar-üröghi lakos ama tette, hogy egy temetés alkalmával a temetésnél fungáló lelkész ellen kikelt és

azt tetteg is bántalmazta. A brutális ember ellen vallás elleni vétség címén indították meg a bűnvádi eljárást a vád alá is helyeztetvén, ügyében mára volt kitűzve a pécsi kir. törvényszék büntető osztályánál a végtárgyalás. Azonban a bizonyító eljárás kiegészítése céljából újabb és fontos adatok pótlása válván szükségessé, a végtárgyalást a kir. törvényszék felfüggesztette, illetve elnapolta a pótló adatok beszerzéséig.

Szóbeli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. január 14-én

1. Schleier János — Siegler Géza és társai délelőtt 8 és félóra.
2. Dr. Bodó Aladár — Hamedli Gyula dél előtt 9 óra.
3. Haberényi Pál — Steinc Gábor délelőtt 10 óra.
4. Németh Lajos — Horváth Gáspár délelőtt 11 óra.

1896. január 15-én.

1. Schlauch Imre — Róthmüller Károly délelőtt 8 és félóra.
2. Özv. Sánta Sámuelné — Sánta János és társa délelőtt 9 óra.
3. Révész Sámuel — Korsós Sámuel délelőtt 9 és félóra.
4. Muttnyánszky Béla — Kohn Matild délelőtt 10 és félóra.

1896. január 16-án.

1. Agulár Benő — Alt és Böhm d. e. 8 és fél óra.
2. Bergmann Ignác — Brunner Károly és társa d. e. 9 óra.
3. Briesz Fáni — Plavsits Misóné d. e. 10 óra.
4. Krausz József — Vókány község d. e. 11 óra.

Közigazgatás.

□ Vasuti hálózatunk fejlődése a múlt évben. Az elmúlt 1895. évben Magyarországon összesen 18 helyi érdekű vasutvonalat építettek ki teljesen 866,8 kilométer hosszúságban és adtak át a közforgalomnak. Ezek közt van a szentlőrinc szlatinai-nasici vasút, melynek hossza 91,2 kilométer és a hajmáskér-dombóvári vasút, a mely 110 kilométer hosszú. Építés alatt maradt ez év végével 16 helyi érdekű vasutvonal, összesen 782,2 kilométer hosszúságban, köztük a kaposvár-fonyódi vasút, melynek hossza 53 kilométer lesz.

□ A szegzárd-bátaszéki h. é. vasút. Tolnavármegye törvényhatóságához e napokban érkezett le a kereskedelmi miniszter azon értesítése, hogy Ócsény, Decs és Bátaszék községek által felajánlt hozzájárulásokat jóváhagyja, a benyújtott felebbezéseket pedig elutasítja. Pilis község által megszavazott hozzájárulás felülbírálása tárgyalanná vált, mert az engedélyezési tárgyalás alkalmával a bizottságban résztvevő tagok nem tartották a község feltételeit elfogadhatónak és az engedélyes is önként kijelentette, hogy az esetben, ha a községnek az állomás helyére vonatkozó kívánsága nem teljesülhet, úgy a maga részéről nem reflektál arra, hogy a község a megvásárolni határozott törzsrészevények átvételére köteleztessék. — Értesülésünk szerint a vasutra vonatkozó tárgyalások a keresk. miniszterium és az engedélyes között már legközelebb befejezést nyernek és így nincs is kétség az iránt, hogy az építkezés a tavasszal meg fog kezdődni. Az engedélyes a részletes építési terveket a miniszteriumhoz már felterjesztette és várja azok jóváhagyását.

— Vajjon nem álom-e mindez? — gondolta Károly. — Hát lehet-e ujjászületni az életre, a szerelemre?

És ekkor eszébe jutott Felicia, Blanka, kiket ő ifjúságuk virágában fölláldozott. És sajnálta, hogy a háboru elmúlt és ő nem veszithette el magát abban; most immár egy kötelesség betöltése várakozik reá: ígértének teljesítése.

Majd midőn Ceciliára emlékezett, úgy gondolkodott Károly, hogy Wartonnak kétségkívül joga volt vele rendelkeznie, mivelhogy ő is csak Warton vitézségének köszönheti életét.

A kitűzött három hónap elmulván, Károly legott meglátogatta miss Wartont. A leány már várta. Bevezették egy terembe, hol ünnepies egyéniségek gyűltek össze.

— Fontenèves gróf, jegyesem, — mutatta be Károlyt a jelenvoltaknak.

Aztán valamennyi vendégét sorban megnevezte Károly előtt. Azok kezet szoritgattak vele és szerencsekívánataikkal árasztották el angolul, oly nyelven, melyet Károly csak fogyatékosan értett. A gróf nyájas kézsorítással viszonzta ezeket a jó kívánatokat a francia nyelven kérte Ceciliát, engedné meg neki a kegyet, hogy vele négyszem közt beszélhessen.

A leány bevezette őt a mellékterembe, s oda tartá gyöngyháshoz hasonló kis fülét.

Károly, mint ildomos, becsületes ember, bevallotta, hogy már két nőt végzett ki, a kik őt megcsalták.

— Valóban?! — kiáltott föl nevetve Cecilia. — Óh, azok a francia nők! . . . Én azt hittem, hogy csak tulsz az, a mit felőlük beszélnek.

Aztán rátekintve Károlyra, szemével ezt látszott mondani:

— Folytassa!

A gróf azt válaszolta, hogy már bevégezte valomását.

— Akkor hát térjünk vissza. — mondá a leány.

— Gondolkozzék!

— Ön két izben szeretett, — folytatá Cecilia, — s valóban nagy őszinteség kellett ahhoz, hogy est velem tudassa. De önöknek szabadalmok van, uraim, a melylyel mi nem birunk s egyetlen okos leány sincs, a ki azt kívánja, hogy olyan férjet kapjon, kinek szive még sohasem dobogott másért, csak érette. A mi szerelme két tárgyának katasztrófáját illeti, azt hiszem, azért nem tudatta velem annak részleteit, nehogy megijeszsen. Én önt elfogadtam, hogy eleget tegyek bántyám óhajának, oly testvérenek, ki nálam az apát, anyát és barátot pótolta. Mióta önt megláttam, e kívánságának teljesülését magam is óhajtom. Ha valaha eljönne az idő, a melyben önt nem szeretném többé . . .

— Ó, mitől se tartson, — kiáltott föl Károly elragadtatva attól az ígézettől, melyet ez a leányka gyakorolt rá; — ha ön nem szeretne többé, miután nőül jött hozzám, akkor nem önt, hanem önmagamát ölném meg.

— Ön regényes ember, viszonzá Cecilia bájos mosolylyal. — Ilyesmi éppen nincs izlésem ellen. Egyébiránt legyen nyugodt. Az amerikai nő hü marad érzelméhez, ha egyébért nem, önbecsérzetből is. Ön tulérzelmes ember, ön megöli a nőket! . . . Ez nagyon szép, tudja-e ezt? Hát a ki csak abban lenne vétkes, hogy önt, rossz ember, nagyon szereti, azt is megölné ön?

Károly megölelte Ceciliát s kebléhez szoritá.

□ **Tárgysorsjáték a kiállításon.** A közelmúlt napokban hagyta jóvá Lukács László pénzügyminiszter azt a tervet, hogy az ezredéves kiállítás idejében két izben nagy tárgysorsjátékot rendezzenek a kiállításon. Az első ilyen nagy sorsjáték, — hogy úgy mondjuk: országos tombola — húzása 1896. július 15 én lesz, a másodiké később meghatározandó időben. A sorsjátékokra egy félmillió negyven filléres sorsjegyet adnak ki, s lesz 20.000 nagybárra nagyon értékes nyeremény, többnyire művészi kivitelű dísz-tárgyak, összesen 160.000 korona értékben. A nyeremények a következők lesznek: Első főnyeremény 20.000 korona értékben. Második főnyeremény 10.000 korona értékben. Harmadik főnyeremény 6.000 korona értékben. 10 nyeremény 2-2000 kor., összesen 20.000 kor. ért. 10 nyeremény 1-1000 kor., összesen 10.000 kor. ért. 25 nyeremény 400-400 kor. összesen 10.000 kor. ért. 250 200 200 kor., összesen 50.000 kor. ért. 100 nyeremény 20-20 kor., összesen 5.000 k. ért. A nyeremény-tárgyakat külön kiküldött bizottság vásárolja össze s a húzás a lottó-igazgatóság felügyelete alatt, politikai biztos jelenlétében lesz a kiállítás területén. Az első tizenhárom főnyeremény nyerői megkivánhatják, hogy a nyereményt 20 százalék levonásával készpénzben fizessék ki nekik.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 10-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A miniszterelnökség tételénél folytatták a költségvetés részletes tárgyalását.

Visontai Soma és Mérey Gyula követelték a kiegyezési tárgyalások megzakitását.

Ivánka Oszkár külön határozati javaslatot nyújt be, mely szerint, igenis kívánja, hogy a tárgyalások megszakittassanak, de nem az Ugron javaslata indokából, hanem bizalom hiányából a kormány iránt.

Horváth Gyula pártolja Ugron javaslatát.

Gajary Ödön előadó után Ugron Gábor él a zárszó jogával. Reámutat, hogy a magyarországi udvarnagy kinevezése törvénytelen és a közvélemény már előre elítélte. Ujévkor nem is jegyezték be magukat sokan a kitett ivekre, de azért a kormány, hogy megtéveszse a közvéleményt, hamis lisztát tétetett közzé a lapokban azokról, a kik neveiket alájegyezték.

Bánffy Dezső b. felelte, hogy a kvóta felemelésről forgalomba hozott hírek alaptalanok. Erről csak a két parlament tárgyalhat.

A többség azután a tételt változatlanul elfogadta.

Szünet után Babó Emil a rendelkezési alapnak törvénytelen célokra való használatát fejtegette.

Sima Ferenc beszéde után a tárgyalás folytatását holnapra halasztották.

Két óra tájban, midőn a Ház üléséről a képviselők kijönni készültek, a képviselőház előtt egy nagy csoport munkanélküli „Eljen a szociáldemokrácia!“ felkiáltással tüntetett. A gyorsan értesített rendőrség csakhamar szétszórta a tömeget és a főkolompókat biztos helyre tette.

TÁVIRATOK.

— **A háboru szele.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonban tegnap a Vilmos német császár nevét viselő dragonyos-ezred elégette Vilmos német császár olajfestésű arcképét, melyet maga a császár ajándékozott az ezrednek. Lon-

donban az izgalom óriási. Viktória angol királynő maga is legjobban haragszik unokájára.

— **A fuzió erősen kísért.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nemzeti és kormánypárt közt állítólag titkos tárgyalások folynak a kiegyezés megújítása és a fuzió iránt. Kedvező esetben Bánffy b. néhány tárcát a nemzeti párt férfaiával töltené be. Mondják, hogy a tárgyalások vasárnapig be fognak fejeztetni.

Farsangi naptár.

Január 11.: Az önkéntes tűzoltó Egyesület táncmulatsága. — Ugyanekkor a baranya-sellyei tűzoltók bálja Sellyén. — Cipész-, timár és bőrkészítő segédek szakegyületének alakuló ünnepélye a Hattyuban. — Mohácsi tornaegylet táncestéiye Mohácson.

Január 12.: Pécsi jótékony nőegylet thea-estélye az egyleti helyiségben (Deák utca.)

Január 16.: Vendéglősök táncmulatsága.

Január 18.: Pécsi jótékony nőegylet táncmulatsága a Hattyuban. — A kath. Legényegylet bálja a Vigadóban. — Baranyamegyei hadastyán-egylet mulatsága a Scholz-féle sörházban.

Január 20.: Herczenberger József táncmulatsága a Vigadóban.

Január 22.: A pécsi helyőrség tisztikarának estélye a Vigadóban.

Január 25.: Altisztek táncmulatsága. — A kádársegédek szakegyületének táncmulatsága a Scholz-féle sörházban. — „Pécsi Dalárda“ táncal egybekötött dal-estélye.

Február 1.: A tornaegylet jelmez-estélye a Vigadóban. — Az orsz. vörös-kereszt-egylet pécsi fiókjának álarcos bálja a Hattyuban.

Február 5.: Herczenberger József elite-bálja a Vigadóban.

Február 8.: A pécsi helyőrség tisztikarának második estélye a Vigadóban.

Február 13.: Herczenberger József polgári bálja a Vigadóban.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Január 10-én. —

Buza készáru	6.80—7.25
„ tavaszra	6.90—6.92
„ ősztre	7.10—7.15
Rozs	6.20—6.30
Árpa	4.90—5.40
Kukoricza	4.—4.20
Zab	6.17
Káp. repce	8.95
Magy. aranyjárdék	121.50
„ koronajárdék	99.—
Regalé-kötvény	100.25
Magy. nyereménysoraj.	152.50
Tiszaszabályozási köcs.	140.—
Osztr. papírjárdék	99.75
„ aranyjárdék	121.25
„ koronajárdék	99.75
1864-iki sorsjegy	191.50
Magy. vörös ker. soraj.	10.—
Osztrák „ „	18.25
Olasz „ „	12.—
Bazilika-sorsjegy	6.25
Jósziv-sorsjegy	2.80
Német márka	59.35
100 frank (francia)	48.05
100 lira (olasz)	44.—
10 font sterling (angol)	121.35

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy csinos s kényelmesen butorozott külön bejárattal tágas szoba

N.-Flórián u. 26. sz. a. minden órában kiadó — esetleg teljes ellátás is nyerhető.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

28649. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kereky Mihály ügyvéd pécsi lakos végrehajthatónak, Gulyás Mihály és neje Szabó Örsze magyar-peterdi lakosok végrehajtást szenvedők ellen 351 frt 93 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószék területén levő, Magyar Peterd község határában fekvő, a magyar peterdi 313. sz. tjkvben felvett I. 3, 4, 6, 10, 11, 14 és 20. sorsz. 2/4 telek és a hozzá tartozó legelő és erdő illetőségre 505 frt, — a 402. sz. tjkvben felvett 703/b. hrsz. fekvőségre 10 frt; az ugyanott felvett 829/a. hrsz. fekvőségre 14 frt; a magyar-peterdi 421. sz. tjkvben felvett 328/a. hrsz. fekvőségre 12 frt; továbbá a magyar-peterdi 421. sz. tjkvben felvett 512/a. hrsz. fekvőségre 29 frt; továbbá a magyar-peterdi 421. sz. tjkvben felvett 1459. hrsz. fekvőségre 88 frt becsárban, továbbá a m. peterdi 429. sz. tjkvben felvett 829/b. hrsz. fekvőségre 14 frt, továbbá a m. peterdi 429. sz. tjkvben 917/a. hrsz. fekvőségre 35 frt, továbbá a m. peterdi 455. sz. tjkvben felvett 1836. hrsz. szőlőlőből végrehajtást szenvedettet illető fele részére 136 frt, végül a m. peterdi 389. sz. tjkvben felvett 448/b. hrsz. fekvőségre 48 frt becsárban az árverést eirendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi márczius hó 11. napján d. e. 10 órakor Magyar Peterd községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 50 frt 50 krt, 1 frt., 1 frt 40 krt, 1 frt 20 krt, 2 frt 90 krt, 8 frt 80 krt, 1 frt 40 krt, 3 frt 50 krt, 13 frt 60 krt, 4 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881-ik évi november 1. 3333. sz. a. kelt igazságügym. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképece értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék mint tlkvi hatóságánál 1895. évi december hó 9-én.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

8
28019. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvisi hatóság közhírre teszi, hogy Szabó Mózes m. peterdi lakos végrehajtónak, Sebők Péter m. peterdi lakos végrehajtást ezenvedő ellen 100 frt tőkekövetés a jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, M. Peterd határában fekvő, a m. peterdi 443/a. sz. tjkvben felvett, † 162. hrsz. 46. sz. ház, udvar és kertre 502 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi március hó 4. napján d. e. 9 órákor M.-Peterd község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 50 forint 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333 sz. a. kelt igazságügyminisztr. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi december hó 1 én.
A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.

Csúz és köszvény

csúzos fej- és fogszagatások, ütési és ficzomodási, valamint fagydagánatok ellen meglepő gyorsan és biztosan hat a **REPARATOR** nevű gyógyszer, melynek üvege 50 kr, vagy egy frtért minden gyógyszerertárban kapható. A Reperatorral a Rókus-kórházban 136 esetben tetetett kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 129 esetben teljes gyógyulás éretett el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére kitűnő hatású és pompás ízű szer a TOKAJI CHINA VAS-BOR, mely az országos egészségügyi tanács javaslataira belügymin. engedéllyel láttatott el. Sok rossz utánczat létezik, miért is kérem vételnél névaláírásomat követelni. Kis üveg 1 frt 60 kr, nagy 3 frt.

ACATIA - SZAPPAN

kedves illata, kellemes habzása és rendkívüli tartósságánál fogva lett rövid időn kedvelté. 1 drb 50. 3 drb egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás üde, gyermeked arczbőr nyerhető. Az arczbőr mindennemű éktelenségét bizton eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite“

az arczbőr táplálására, üdén tartására szolgál, előkelő körökben igen kedvelt. Egy köcsög ára 2 frt.

Ezek gyógyszerertáram kiválóbb specialitásai, melyek főváros és országszerte a legjobb hírnévnek örvendenek a postán is küldetnek.

KRIEGNER GYÖRGY
gyógyszerertára a „Magyar Koronához“
BUDAPEST, KÁLVIN-TÉR.

A pécsi nemzeti Casinónak
1896. évi január 12-én délelőtt
10 órájkor az egylet ideiglenes helyiségében tartandó

tisztújító közgyűlésére

az egyesületi tagokat tisztelettel meghívom

Elnök.

Beesét veszi

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerertárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszerertára Budapest, Váci-körut 17.

Feltűnő!!!

Párisi petroleum-izzófény-hüvelyek.

Háziasszonyok! Takarítsatok petroleumot a párisi petroleum-izzófény-hüvelyek által.

Minden hüvely 15 kr.

Szabadalmazva minden iparállamban.

Nincs korom! Nincs szag!

A legrosszabb petróleum is meglepő világossággal ég.

Ezen hüvelyek légmentesen vannak elzárva és tartalmuk igen érdekes módon jut a petróleumba.

Ezen hüvelyek használata által legalább is olyan tény éretik el, mintha császárolajat használnak, csak hogy míg a császárolaj használata átlag literenként 6 krral drágább, addig ezen hüvelyek használata által a petroleum literje csak 1 és fél krral kerül többbe.

Használat előtt a lámpa gondosan megtisztítandó, mert ez a jó világosság főfeltétele. Ezután a hüvelyt, úgy amint van, beledobjuk a petroleum tartóba. Sohasem szabad a lámpát egészen megtölteni, mert a bél égéséhez levegőre is van szüksége. A hüvely hatása 10 óra multán észlelhető és több utántöltést is kibír. Ha ügyelünk arra, hogy a petroleum sohasé égjen teljesen ki, úgy darabonként 2-3 hétig használhatjuk e hüvelyeket.

Magyarországon egyedüli elárásítója.

Brand A. Budapest, Károly-körut 15. sz.



MITTELBACH-féle

JÓIZÜ, ILLATOZOTT

csuka-

májolaj

(Oleum Jecoris Aselli aromaticum) a legkiválóbb orvosi személyiségek által megizsgálva, és mivel az emésztést elősegíti, gyermekeknek különösen ajánlva mindazon esetekben, amelyekben az orvos az egész test, de különösen a mell és a tüdő megerősödését kívánatosnak látja; ugyszintén a testnek súlyosabbítására, a vér tisztítására és a tüdő betegsége ellen. — 1 forintos palackokban kapható:

MITTELBACH S.

„SALVATOR“ gyógyszerertárban Zágráb.

Budapest: **Molnár és Moser** czégnél.

Koronaherceg-utca.